

PRAKSISOVERSIGT · VEJDIREKTORATET

Praksisoversigt over nedklassificering og nedlæggelse af offentlig vej

Vejdirektoratets prøvelse af kommunernes § 15-beslutninger – trafikal vurdering, tilstandsrapport og proceduren efter vejlovens §§ 124-128

Version 1 Opdateret 16. jul. 2026 49 afgørelser · 2017-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Når en kommunalbestyrelse beslutter at nedklassificere en kommunevej til privat fællesvej eller helt nedlægge den, prøver Vejdirektoratet som klagemyndighed alene de retlige spørgsmål – ikke rimeligheden af kommunens trafikale skøn. Praksis er domineret af en meget stor serie klager over Aarhus Kommunes harmoniseringsprojekt fra 2017, hvor op mod 900 vejstrækninger nedklassificeres over en 20-årig periode, og hvor Vejdirektoratet uden undtagelse har opretholdt kommunens afgørelser. Oversigten gennemgår, hvad Vejdirektoratet faktisk lægger vægt på i § 15-vurderingen, hvilke dokumentationskrav tilstandsrapporten efter § 125 stiller, hvor grænsen går mellem en formel nedklassificering og en administrativ berigtigelse af vejregisteret, samt retsvirkningerne ved fuld nedlæggelse efter §§ 124 og 127.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Vejdirektoratet kræver, at kommunens beslutning hviler på en samlet trafikal vurdering – men accepterer, at en betydelig økonomisk besparelse indgår som motiv, så længe den trafikale vurdering er reel og saglig.
- 02** Vejdirektoratet accepterer harmonisering af vejnettet – ensartet klassificering af trafikalt sammenlignelige veje – som et selvstændigt sagligt hensyn efter vejlovens § 15.
- 03** Vejdirektoratet afviser konsekvent klager over brud på lighedsprincippet baseret på en sammenligning med nye boligområder: nedklassificering af en eksisterende offentlig vej og etablering af nye private fællesveje i nye udstykninger er ikke juridisk sammenlignelige situationer.
- 04** Vejdirektoratet kan ikke efterprøve kommunens vejtekniske skøn – hverken vurderingen af vejens trafikale betydning eller tilstandsrapportens beregning af restlevetid – men prøver, om rapporten er udarbejdet, aktuel og bygger på et sagligt grundlag.
- 05** Vejdirektoratet accepterer, at tilstandsrapporten fremsendes som et link, når der ikke er holdepunkter for, at parterne var afskåret fra at tilgå den.
- 06** En kommunes blotte konstatering af, hvilken status en vej antages at have, er en konstaterende retsakt og ikke en påklagelig afgørelse – Vejdirektoratet afviser sådanne klager efter vejlovens § 132, stk. 1.

- 07** Har en vej reelt status som offentlig vej, skal kommunen følge hele proceduren i §§ 124-126 for at ændre status; er vejen derimod aldrig lovligt optaget som offentlig, kan registerfejlen berigtiges uden nedklassificeringsprocedure.
- 08** Ved fuld nedlæggelse skal vejen opretholdes, hvis den efter matrikelkort er eneste adgangsvej, eller hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at vejen er vigtig for en ejendom, jf. § 124, stk. 2 – afviser kommunen kravet, kan grundejeren kræve spørgsmålet indbragt for taksationsmyndighederne inden 4 uger.
- 09** Nedlægges vejen helt, råder kommunalbestyrelsen frit over arealet efter § 127, stk. 1, og kommunens vedligeholdelsespligt for vejen og dens bygværker ophører.
- 10** Grundejere har ikke krav på erstatning, blot fordi de fremover skal vedligeholde vejen som privat fællesvej.
- 11** Klagefristen på 4 uger håndhæves strengt – Vejdirektoratet afviser for sene klager, også ved påberåbte tekniske problemer med den digitale klageformular, når rettidige indsendelsesforsøg ikke dokumenteres.
- 12** Ved delvis nedlæggelse eller frasalg af en del af et offentligt vejareal skal §§ 124-128 anvendes analogt, jf. UFR 1984.972H, herunder med partshøring af parter med væsentlig og direkte interesse.
- 13** Vejdirektoratet ophæver og hjemviser, når kommunen har tilsidesat undersøgelsesprincippet eller undladt den lovpligtige partshøring – også når kommunen selv er ejer af arealet.

Retsgrundlaget: § 15-kompetencen og sontringen mellem nedklassificering og nedlæggelse

§ 1

Kompetencen til at ændre en kommunevejs status ligger hos kommunalbestyrelsen efter [Vejloven § 15](#):

»Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvilke nye kommuneveje der skal anlægges, hvilke bestående kommuneveje der skal flyttes, nedklassificeres eller nedlægges, jf. § 124, og hvilke private fællesveje der skal optages som kommuneveje. Beslutninger herom skal træffes på baggrund af en samlet trafikal vurdering og må ikke kun være begrundet i økonomiske forhold.«

Vejloven definerer selv begrebet i [§ 3, stk. 1](#), nr. 11: nedklassificering er »den proces, hvorefter en offentlig vej ændrer status til en privat vej eller privat fællesvej«. En **nedlæggelse** er derimod den proces, hvorefter vejarealet helt skal udgå som færdselsareal.

Sontringen er ikke akademisk. [Vejledning i lov om offentlige veje](#) fastslår, at »procedurereglerne i vejlovens §§ 124 og 125 finder i **begrænset omfang** anvendelse ved nedlæggelse af kommuneveje«. Vejdirektoratet har udfoldet konsekvensen i [23-08486](#):

»De arealer, der skal nedlægges og kan udgå som vej, er ikke undergivet kravene i vejlovens § 124, stk. 3, om en frist på 4-6 år, eller § 125 om tilstandsrapport med dokumentation for, at vejen med udstyr er i god og forsvarlig stand i forhold til den fremtidige trafik på vejen.«

Kommunen kan dog »ikke undlade at iagttage bestemmelserne i vejlovens § 124, stk. 2, 6 og 7« – dvs. pligten til at opretholde vejen ved vigtighed, offentliggørelsen og 8-ugersfristen for at kræve vejen opretholdt.

Disposition	§ 124, stk. 3 (4-6 år)	§ 125 (tilstandsrapport)	§ 124, stk. 2, 6 og 7
Nedklassificering til privat fællesvej/privat vej	Ja	Ja	Ja
Fuld nedlæggelse (arealet udgår som vej)	Nej	Nej	Ja

Efter [§ 126](#) kan både 4-6-årsfristen og kravet om tilstandsrapport fraviges ved aftale, når kommunalbestyrelsen og **samtlig**e berørte grundejere er enige. Vejledningen anbefaler, at en sådan aftale indgås skriftligt og beskriver vejens tilstand på overdragelsestidspunktet.

Statsveje følger et andet spor: efter [§ 12](#) bestemmes det som udgangspunkt ved lov, hvilke statsveje der skal nedlægges eller overgå til anden status. Ved [lov nr. 753 af 20. juni 2025](#) (i kraft 1. juli 2025) er [§ 12](#) nyaffattet, så transportministeren kan træffe bestemmelse om »optagelse, nedklassificering og nedlæggelse af statsveje med henblik på optimering og tilpasning af statsvejnettet«, og definitionen i [§ 3, stk. 1, nr. 11](#), er samtidig udvidet, så nedklassificering også omfatter statsvejes overgang til kommunevej. Kommunevejenes retsstilling efter [§§ 15 og 124-128](#) er derimod **uændret** af 2025-reformen.

LOV

[Vejloven § 3, stk. 1](#)[Vejloven § 12](#)[Vejloven § 15](#)[Vejloven § 124](#)[Vejloven § 125](#)[Vejloven § 126](#)PRAKSIS **Vejdirektoratet** · Vejledning om procedure og hensyn ved nedklassificering af offentlig vej til privat vej 23.06.2023

§ 2 **Vejdirektoratets prøvelsesintensitet: kun retlige spørgsmål – det trafikale og vejtekniske skøn er unddraget prøvelse**

Vejdirektoratets kompetence følger af [Vejloven § 132, stk. 1](#): kommunalbestyrelsens afgørelser kan påklages til transportministeren »for så vidt angår **retlige spørgsmål**«. Den afgrænsning er den røde tråd gennem hele praksis, og Vejdirektoratet formulerer den ensartet – fx i [EMN-2025-07009](#), hvor Grundejerforeningen V havde fremlagt tekniske notater fra Rambøll, der modsagde kommunens tilstandsrapporter:

Vejdirektoratet kan ikke efterprøve kommunens vejtekniske skøn eller vurdere, om vejen med rimelighed kan nedklassificeres.

Direktoratet nøjedes med at konstatere, at de lovpligtige rapporter forelå, var under ét år gamle og dokumenterede en restlevetid over de fastsatte krav – og at der ikke var holdepunkter for at antage, at rapporterne var udarbejdet på et usagligt grundlag. Samme linje i [24-01763](#), hvor direktoratet »understregede, at de ikke kan efterprøve kommunens skønsmæssige vurdering af vejens betydning, så længe lovens rammer er overholdt«.

Hvad Vejdirektoratet DA prøver:

- Om der overhovedet foreligger en trafikal vurdering, og om den er saglig og inden for [§ 15's](#) rammer.
- Om procedurereglerne i [§§ 124-126](#) er iagttaget (frister, offentliggørelse, partshøring, tilstandsrapport).
- Om forvaltningslovens regler og de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger er overholdt – undersøgelsesprincippet, partshøring efter [Forvaltningsloven § 19](#), begrundelse efter [§ 22](#) og [§ 24-](#), lighedsprincippet og forbuddet mod skøn under regel.

Hvad Vejdirektoratet IKKE prøver:

- Rimeligheden eller hensigtsmæssigheden af, at netop denne vej nedklassificeres.
- Vejtekniske vurderinger af belægningens tilstand og restlevetidsberegninger.
- Den interne politiske proces i kommunen. I [EMN-2024-02142](#) gjorde klageren gældende, at byrådet ikke havde været tilstrækkeligt oplyst om § 15-kravene, da beslutningen blev truffet. Vejdirektoratet afviste genoptagelse og understregede, at det ikke kan tage stilling til den interne politiske proces, men kun til om lovgivningen er overholdt.
- Privatretlige spørgsmål – hævde, servitutfortolkning og erstatningskrav henvises konsekvent til domstolene, jf. [24-03984](#) og [EMN-2025-11901](#).

En særlig skærpelse gælder, hvor kommunen er både vejejer og vejmyndighed. Det udløser ikke inhabilitet – loven giver ingen substitutionsmulighed – men Vejdirektoratet har i [EMN-2025-19699](#) understreget, at situationen kræver »særlig intensiv prøvelse af, om kommunen har varetaget usaglige hensyn«.

LOV

[Forvaltningsloven § 19](#)[Forvaltningsloven § 22](#)[Forvaltningsloven § 24](#)[Vejloven § 15](#)[Vejloven § 132, stk. 1](#)

PRAKSIS	Vejdirektoratet · Nedklassificering af kommunevej godkendt trods klage over vejens tilstand	02.06.2025
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunes udtalelse om vejstatus: Ikke en formel afgørelse	21.03.2025
	Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om nedklassificering af offentlig vej	30.08.2024
	Vejdirektoratet · Stadfæstelse af Aarhus Kommunes nedklassificering af S-vej til privat fællesvej	16.04.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage: Kommunes brev om vejstatus var ikke en formel afgørelse	27.03.2024

Hvad Vejdirektoratet lægger vægt på i § 15-vurderingen – og økonomiens rolle

§ 3

Bemærkningerne til den oprindelige § 15 i lovforslaget til lov om offentlige veje m.v. (fremsat 9. oktober 2014) er kategoriske:

»Med den foreslåede bestemmelse er det præciseret, at anlæg og nedlæggelse af offentlige veje og optagelse af private fællesveje skal ske efter en samlet konkret, trafikal planlægning. Det er fremhævet, at der skal være tale om trafikal planlægning. En beslutning efter den foreslåede § 15, der kun er begrundet i økonomiske hensyn, vil ikke være lovlig.«

Forarbejderne angiver samtidig det materielle pejlemærke: »Hvis det lægges til grund, at en vej overvejende anvendes til færdsel, der ikke har ærinde eller betjener ejendomme ved den pågældende vej og heller ikke er lokaltrafik, fordi den pågældende vej indgår i et afgrænset net af flere veje, bør en sådan vej i almindelighed være offentlig.«

Den økonomiske indsigelse afvises konsekvent. I hele Aarhus-serien var klagernes hovedanbringende, at beslutningen reelt alene skyldtes en årlig besparelse på ca. 10 mio. kr. Vejdirektoratet har uden undtagelse afvist argumentet – se [22-16054](#) (Hvedemarken), [22-17889](#) (Revlingebakken), [22-16566](#) (Elleparken) og [22-16580](#) (Munkhøj). Formuleringen i Munkhøj-sagen fanger normen præcist:

Det er lovligt at inddrage økonomiske overvejelser, så længe de ikke er den eneste grund.

Harmonisering er et selvstændigt sagligt hensyn. I [22-17639](#) fastslog Vejdirektoratet, at ønsket om at harmonisere vejnettet for at sikre ligebehandling af veje med ensartet funktion i sig selv er et sagligt hensyn efter § 15. Linjen er ført videre i [EMN-2025-46887](#), hvor kommunens sideløbende jagt på »økonomiske besparelser og administrativ enhedsgrad« blev betegnet som »et tilladeligt supplerende hensyn, der ikke fratager afgørelsen dens lovlighed«.

De faktiske omstændigheder der gentagne gange afgør udfaldet. På tværs af afgørelserne lægger Vejdirektoratet vægt på, at kommunen har dokumenteret, at vejen:

- er en **blind eller lukket vej**, der fortrinsvis betjener de tilgrænsende ejendomme,
- **ikke indgår i det overordnede sammenhængende vejnet**,
- **ikke er en væsentlig færdselsåre** med gennemkørende trafik,
- **ikke er en vigtig omkørselsrute**, og
- **ikke betjener rutebusser.**

Omvendt er der en lang række forhold, som klagere gentagne gange påberåber sig **uden** at det ændrer udfaldet:

Klagerens anbringende	Sag	Vejdirektoratets vurdering
Skolebus kører på vejen	22-17214	Skolebuskørsel er »vedkommende trafik«, der betjener ejendommene ved vejen – ikke gennemkørende trafik
Vejen bruges som omkørselsrute ved vejarbejde	22-17214	Brugen vurderet sjælden og kortvarig
Besøgende til kirke og børnehave parkerer på vejen	22-17214	Ændrer ikke vejens status; private fællesveje i by er åbne for offentlig færdsel, og grundejerne kan søge færdselsregulering efter Privatvejsloven § 57, stk. 1
Vejen bærer cykeltrafik	23-15243	Nedklassificeringen var lovlig
Trafikken forventes at vokse i fremtiden	23-16888	Fremtidig trafikudvikling er ikke afgørende
Vejen er adgangsvej til en offentlig strand	24-01763	Ændrer ikke vurderingen
Tinglyst deklaration fra 1963 om at vejene skal være offentlige	22-17559	En tinglyst deklaration kan ikke forhindre vejmyndigheden i at udøve sin offentligretlige kompetence; et evt. privatretligt krav hører under domstolene
Borgerforslag mod nedklassificering af 900 veje	24-01763	Uden retlig betydning

Vejledningen supplerer i [afsnittet om hvilke hensyn der kan varetages](#): vejlovgivningen forudsætter ikke, at en vej skal være offentlig, blot fordi den er adgangsvej til en offentligt ejet ejendom eller en publikumsrettet virksomhed – men kommunens praksis skal være »gennemskuelig«, hvile »på prioritering mellem saglige hensyn« og gøre det muligt at tage konkret stilling i hver enkelt sag.

At § 15-vurderingen har reelt indhold ses spejlvendt i optagelsessagerne: i [EMN-2025-12079](#) blev et afslag på **opklassificering** af en sommerhusvej med 910 biler i døgnet opretholdt, fordi færdslen »langt overvejende var lokaltrafik inden for et afgrænset net af private fællesveje« – mens en kommunes **opklassificering** af trafikale grunde tilsvarende blev opretholdt i [20-12215](#). Det er den samme trafikale målestok, der anvendes begge veje.

LOV	Privatvejsloven § 57, stk. 1	Privatvejsloven § 58	Vejloven § 15
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Stadfæstelse af nedklassificering fra kommunevej til privat fællesvej i landzone		09.01.2026
	Vejdirektoratet · Afslag på opklassificering af privat fællesvej i sommerhusområde: Vurdering af lokaltrafik		26.05.2025
	Vejdirektoratet · Stadfæstelse af Aarhus Kommunes nedklassificering af S-vej til privat fællesvej		16.04.2024
	Vejdirektoratet · Klage over nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej afvist – Fremtidig trafikudvikling ikke afgørende		18.03.2024
	Vejdirektoratet · Nedklassificering af vej med cykeltrafik til privat fællesvej var lovlig		07.02.2024
	Vejdirektoratet · Godkendelse af Nedklassificering af Offentlig Vej: Økonomiske Hensyn og Lighedsprincippet		23.03.2023
	Vejdirektoratet · Nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej på trods af tinglyst deklaration		06.03.2023
	Vejdirektoratet · Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej: Vejdirektoratet Opretholder Kommunens Afgørelse		27.02.2023
	Vejdirektoratet · Nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej var lovlig		22.02.2023
	Vejdirektoratet · Kommunes nedklassificering af vej fra offentlig til privat fællesvej var lovlig trods økonomiske motiver		21.02.2023
	Vejdirektoratet · Afvisning af Klage over Nedklassificering: Hensyn til Harmonisering af Vejnet Anses for Sagligt		20.02.2023
	Vejdirektoratet · Opretholdelse af kommunes afgørelse om nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej		20.02.2023
	Vejdirektoratet · Kommunes opklassificering af privat fællesvej til offentlig vej på grund af trafikale hensyn blev opretholdt		29.10.2020

Tilstandsrapporten efter § 125: dokumentationskravet, restlevetiden og de 25 % contra 50 %

§ 4

[Vejloven § 125, stk. 1](#) forudsætter, at kommunalbestyrelsen **inden** den endelige beslutning ved en tilstandsrapport dokumenterer, »at vejen med udstyr er i god og forsvarlig stand i forhold til den fremtidige trafik på vejen«. Vejdirektoratet citerer bestemmelsen ordret i [24-01763](#):

»Vejmyndigheden skal – som det fremgår af vejlovens § 125 – udfærdige en tilstandsrapport, der dokumenterer, at vejen med udstyr er i god og forsvarlig stand i forhold til den fremtidige trafik på vejen.«

Formkravene er udmøntet i [Bekendtgørelse om tilstandsrapporters udformning og indhold m.v.](#), hvis [§ 1, stk. 2](#) kræver »en konkret vurdering af vejens stand, herunder en vurdering af de enkelte vejelementers forventede tekniske levetid«, og hvis [§ 2](#) binder rapporten til formularen i bilag 1. Bilaget kræver særskilt stillingtagen til kørebane, fortove/kantsten, afvanding (brønde, ledninger, rabat/trug og grøft), belysning, vejudstyr og bygværker med spændvidde over 2 m – hvert element med et »egnet for nedklassificering: ja/nej«.

Restlevetidsnormen. Bekendtgørelsen fastsætter ikke selv en procentsats. Normen står i [Vejledning i lov om offentlige veje](#):

»I almindelighed skal vejens elementer – slidlag, belægning, vejkasse, vejafvandingssystem, vejbelysning, afmærkning m.m. – have en forventet restlevetid på en fjerdedel af anlægselementets tekniske levetid, og vejafvandingssystemet skal kunne håndtere normale nedbørsmængder.«

Det ofte omtalte »50 %-krav« er derimod et **selvpålagt, skærpet kommunalt krav**, ikke et lovkrav. Sondringen fremgår eksplicit af [22-16056](#) (Bygmarken), hvor Vejdirektoratet opstillede lovens normalkrav på 25 % over for kommunens eget minimumskrav på 50 %.

I praksis ligger de målte restlevetider i Aarhus-serien langt over begge:

Vej	Sag	Målt restlevetid
Porsbakken	22-16579	82,14 %
Skoleparken 68-92	22-17559	82,14 %
Spergelbakken	22-16879	80,25 %
Hvedemarken	22-16054	79,01 %
Bygmarken	22-16056	71,50 %
S-vej	24-01763	70,40 %
Munkhøj	22-16580	68,81 %
Revlingebakken	22-17889	68,68 %
Højgårdsparken	22-17214	63-74 %
A-vej (landzone)	EMN-2025-46887	60,90 %
S-vænget (tre strækninger)	EMN-2025-07009	58,39 / 61,08 / 63,77 %
Elleparken	22-16566	51,57 %

Hvad Vejdirektoratet accepterer og afviser om tilstandsrapporten:

- **Link frem for fysisk fremsendelse accepteres.** Klagerne gjorde i hele Aarhus-serien gældende, at fremsendelse af rapporten via et link stred mod § 125, stk. 2, og lov om digital post § 10. Vejdirektoratet afviste i [22-16879](#) og [22-16579](#), da der ikke var bevis for, at linket var utilgængeligt – **bevisbyrden for, at man var afskåret fra rapporten, ligger hos klageren.**
- **Konstaterede revner er ikke i sig selv diskvalificerende.** I [22-17214](#) anerkendte rapporten revner i asfalten i hele vejens længde, men den samlede konklusion om »god og forsvarlig stand i forhold til den fremtidige trafik« blev opretholdt. Tilsvarende i [22-18442](#) og [EMN-2025-07087](#).
- **Modstridende privat sagkyndig vurdering rykker ikke.** I [EMN-2025-07009](#) fandt direktoratet, at kommunen i tilstrækkelig grad havde forholdt sig til klagerens Rambøll-notater, »selvom de ikke eksplicit er nævnt i afgørelsesbegrundelsen«.
- **Kommunens 5-årige indeståelse har ingen hjemmel – men skader ikke.** Aarhus tilbød gennemgående at indestå for rendestensbrønde og stikledninger i 5 år og at dække tinglysningsafgiften ved dannelse af et vejlav. Vejdirektoratet bemærkede udtrykkeligt i [EMN-2025-07009](#), at indeståelsen »ikke er hjemlet i vejlovgivningen« – den indgår altså som et frivilligt tilbud, ikke som et retligt vilkår.
- **Forsyningsselskabers afvandingselementer kan ikke overdrages.** Både [23-08486](#) og [EMN-2025-07009](#) fastslår, at afvandingselementer, der ejes og drives af et forsyningsselskab, ikke kan overdrages til private som følge af en nedklassificering.

Formålet med hele § 125-konstruktionen er beskrevet i [vejledningens indledende bemærkninger](#): at sikre grundejerne »imod, at I skal overtage en kommunevej med et aktuelt vedligeholdelsesbehov«.

PRAKSIS

Vejdirektoratet · Stadfæstelse af nedklassificering fra kommunevej til privat fællesvej i landzone	09.01.2026
Vejdirektoratet · Nedklassificering af kommunevej godkendt trods klage over vejens tilstand	02.06.2025
Vejdirektoratet · Nedklassificering af Offentlig Vej: Vejdirektoratet Opretholder Kommunes Afgørelse Trods Klage over Tilstandsrapport	02.06.2025
Vejdirektoratet · Stadfæstelse af Aarhus Kommunes nedklassificering af S-vej til privat fællesvej	16.04.2024
Vejdirektoratet · Vejledning om procedure og hensyn ved nedklassificering af offentlig vej til privat vej	23.06.2023
Vejdirektoratet · Vejdirektoratets stadfæstelse af Aarhus Kommunes nedklassificering af Agernevej og Vilhelmsborgvænget	11.04.2023
Vejdirektoratet · Godkendelse af Nedklassificering af Offentlig Vej: Økonomiske Hensyn og Lighedsprincippet	23.03.2023
Vejdirektoratet · Nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej på trods af tinglyst deklaration	06.03.2023
Vejdirektoratet · Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej: Vejdirektoratet Opretholder Kommunens Afgørelse	27.02.2023
Vejdirektoratet · Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej Godkendt trods Klager over Økonomiske Motiver og Sagsbehandling	22.02.2023
Vejdirektoratet · Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej: Vejdirektoratet Opretholder Aarhus Kommunes Afgørelse	22.02.2023
Vejdirektoratet · Nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej var lovlig	22.02.2023
Vejdirektoratet · Afgørelse om nedklassificering af Bygmarken fra offentlig vej til privat fællesvej i Aarhus Kommune	21.02.2023
Vejdirektoratet · Kommunes nedklassificering af vej fra offentlig til privat fællesvej var lovlig trods økonomiske motiver	21.02.2023
Vejdirektoratet · Opretholdelse af kommunes afgørelse om nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej	20.02.2023

§ 5 Ligebehandlingsprincippet: hvorfor sammenligningen med nye boligområder altid falder

Det mest gennemgående anbringende i Aarhus-serien – ved siden af økonomien – er, at nedklassificeringen krænker lighedsprincippet, fordi grundejerne skal overtage en **ældre** vej uden opsparing til vedligehold, mens grundejere i nye boligområder fra starten får en helt ny privat fællesvej.

Vejdirektoratet afviser argumentet med den samme, gennemgående begrundelse: der er ikke tale om »**væsentligt lige forhold**«. Formuleringen står klarest i [22-16879](#) (Spergelbakken): nedklassificering af en eksisterende offentlig vej er reguleret af specifikke regler i vejloven, som netop skal sikre de nye vedligeholdelsesforpligtede grundejere, bl.a. gennem krav til vejens stand – mens nye private fællesveje i nye udstykninger er underlagt et andet regelsæt. Samme ræsonnement i [22-16198](#) (Blåbærvej), [22-16580](#), [22-17639](#) og [22-17889](#). Argumentationsfiguren er elegant: **reglerne om tilstandsrapport og restlevetid ER lighedsgarantien** – de fjerner netop den forskel, klagerne påberåber sig.

Omvendt vender lighedsprincippet også den anden vej: det er efter Vejdirektoratets praksis **ikke usagligt** at behandle trafikalt sammenlignelige veje ensartet. I [22-17889](#) formuleres det direkte: »Det er ikke usagligt at harmonisere status for trafikalt sammenlignelige veje.«

At lighedsprincippet ikke er tandløst i Vejdirektoratets hænder, ses af sager uden for nedklassificeringsområdet. I [23-09372](#) hjemviste direktoratet Hjørring Kommunes afslag på udeservering, bl.a. fordi kommunen ikke havde foretaget »en saglig vurdering af, hvorfor to sammenlignelige sager skulle behandles forskelligt«. Og i [21-000879](#) blev en påstået forskelsbehandling ved overdragelse af vedligeholdelsespligt godkendt netop

fordi kommunen kunne godtgøre, at de veje, der havde fået ny belægning, havde en restlevetid under 5 år – forskelsbehandlingen var begrundet i objektive, saglige kriterier (vejens faktiske tekniske stand).

Mønstret er dermed: **Vejdirektoratet kræver, at kommunen kan pege på et objektivt, vejteknisk eller trafikalt kriterium bag enhver forskelsbehandling – men accepterer et generelt harmoniseringsprojekt, netop fordi det gør klassificeringen ensartet.**

LOV	Vejloven § 15	Vejloven § 125	
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Godkendelse af Nedklassificering af Offentlig Vej: Økonomiske Hensyn og Lighedsprincippet		23.03.2023
	Vejdirektoratet · Godkendelse af Kommunes Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej		07.03.2023
	Vejdirektoratet · Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej: Vejdirektoratet Opretholder Kommunens Afgørelse		27.02.2023
	Vejdirektoratet · Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej: Vejdirektoratet Opretholder Aarhus Kommunes Afgørelse		22.02.2023
	Vejdirektoratet · Afvisning af Klage over Nedklassificering: Hensyn til Harmonisering af Vejnet Anses for Sagligt		20.02.2023

§ 6 Proceduren efter §§ 124-126: 4-6-årsfristen, partshøring og offentliggørelse

Proceduren er den mest formaliserede i vejloven, og Vejdirektoratets prøvelse her er reel og fuld – det er en legalitetskontrol, ikke et skøn.

4-6-årsfristen. Efter [§ 124, stk. 3](#) kan kommunalbestyrelsen tidligst træffe endelig beslutning **4 år** efter offentliggørelsen af planen, og beslutningen skal træffes senest **6 år** efter. Formålet er ifølge [vejledningen](#), at grundejerne skal kunne nå at indrette sig – fx ved at organisere sig i et vejlav – og at spørgsmålet kan indgå i kommuneplanrevisionen hvert 4. år. Aarhus-projektet illustrerer forløbet præcist; i [EMN-2025-07009](#) forløb sagen: harmoniseringsprojekt igangsat 2017 → underretning af grundejere 5. april 2019 → partshøring med foreløbige tilstandsrapporter 31. januar 2024 → endelig afgørelse 24. januar 2025. Vejdirektoratet har særskilt behandlet, hvilke konsekvenser en verserende klagesag har for 6-årsfristen, i [21-02325](#).

Offentliggørelse og partshøring. [§ 124, stk. 6](#) kræver, at de planlagte beslutninger offentliggøres, at berørte ejere samtidig høres, og at meddelelsen og offentliggørelsen **skal indeholde oplysning om indholdet af stk. 2 og 7**. Forarbejderne til § 124 præciserer, at der ikke er krav til en bestemt form for offentliggørelse, og at den pligtmæssige høring af *brugere* (lejere m.fl.) bevidst udgik ved 2014-loven – lejere med tilstrækkelig intensiv berøring får dog partsstatus efter den almindelige forvaltningsret.

Høringsfristen på 8 uger. Efter [§ 125, stk. 2](#) sendes tilstandsrapporten i høring med en frist på mindst 8 uger, og den offentliggøres samtidig med tilsvarende frist. Forarbejderne forklarer, at fristen blev **nedsat fra 12 til 8 uger** ved 2014-loven for at fremme sagernes afgørelse, og at nedsættelsen »ikke vurderes at forringe borgernes retssikkerhed«, bl.a. fordi fristen dermed bliver den samme som høringsfristen over de påtænkte beslutninger i øvrigt. Anmoder en grundejer om det, skal vejmyndigheden tage stilling til forlængelse efter [Forvaltningsloven § 21](#). Netop en forlængelse blev godkendt i [EMN-2025-46887](#), hvor kommunen eftersendte vejretsbilag og forlængede fristen tilsvarende.

Endelig tilstandsrapport og meddelelse. § 125, stk. 3 kræver, at kommunen efter behandling af høringssvarene udfærdiger en **endelig** tilstandsrapport, meddeler afgørelsen og rapporten til parterne og offentliggør begge dele. Proceduretrinene er kortlagt trin for trin i [22-17559](#).

Vejret og ejerskab ved overgang til privat fællesvej. Efter § 124, stk. 5 skal kommunalbestyrelsen bestemme, hvem der fremover skal eje vejarealet, og hvilke ejendomme der skal have vejret – og sørge for tinglysning af både vejret og adkomst. Vejdirektoratet har i [23-16886](#) fortolket bestemmelsen **restriktivt**: § 124, stk. 5, giver kun hjemmel til at tildele vejret til den vej, der konkret nedklassificeres – ikke til andre nærliggende private fællesveje. Ønsker kommunen at sikre adgang ad en anden vej, må den i stedet vurdere, om der foreligger et »særligt tilfælde« efter [Privatvejsloven § 26, stk. 2, nr. 2](#). Og tildeler kommunen vejret af egen drift – ikke efter ansøgning – er der ikke hjemmel til at opkræve betaling efter [Privatvejsloven § 26, stk. 3-5](#). Tildelingen af vejret til en tilgrænsende ejendom var også omdrejningspunkt i [EMN-2025-44547](#).

Vejdstyr, ledninger og belysning. [23-08486](#) er den mest udførlige gennemgang: kommunen kan ikke overdrage vejdstyr, den ikke selv ejer; belysningens skæbne er et rent privatretligt spørgsmål mellem vej ejer og ejeren af belysningen – men kommunen kan på sagligt grundlag beslutte efter [Privatvejsloven § 7](#), at vejen fortsat skal holdes belyst; ledningsejere kan efter [§ 127, stk. 3](#) kræve en ledningsdeklaration tinglyst for egen regning, og der skelnes ikke mellem ledninger på gæsteprincippet og ledninger med bedre ret. Der er intet krav om, at en landinspektør medvirker.

Erstatning. Bemærkningerne til § 124 i 2014-lovforslaget forudsatte, at de grundejere, der pålægges øgede vedligeholdelsesforpligtelser ved vejens overgang til privat fællesvej, ikke af den grund kan kræve erstatning fra kommunalbestyrelsen. [Vejledningen](#) siger det direkte til grundejeren: »Du har ... ikke krav på erstatning fra kommunen, blot fordi du fremover skal vedligeholde vejen som privat vej eller som privat fællesvej. Du kan ikke pålægge kommunalbestyrelsen at overtage din ejendom med den begrundelse, at vejen ikke længere er en kommunevej.« Vejdirektoratet anvendte netop dette over for et erstatningskrav i [22-16566](#) (Elleparken).

Efter nedklassificeringen overgår vedligeholdelsespligten – i by og bymæssigt område til de tilgrænsende grundejere efter [Privatvejsloven § 44](#), i landzone til de vejberettigede efter [Privatvejsloven § 13](#), jf. [EMN-2025-46887](#).

LOV

[Forvaltningsloven § 21](#)[Privatvejsloven § 7](#)[Privatvejsloven § 13](#)[Privatvejsloven § 26, stk. 2-5](#)[Privatvejsloven § 44](#)[Vejloven § 124](#)[Vejloven § 125](#)[Vejloven § 126](#)[Vejloven § 127, stk. 3](#)

PRAKSIS

Vejdirektoratet · Stadfæstelse af nedklassificering fra kommunevej til privat fællesvej i landzone	09.01.2026
Vejdirektoratet · Klage over lovligheden af nedklassificering af kommunevej og tildeling af vejret til tilgrænsende ejendom	02.12.2025
Vejdirektoratet · Nedklassificering af kommunevej godkendt trods klage over vejens tilstand	02.06.2025
Vejdirektoratet · Tildeling af vejret til anden privat fællesvej ved nedklassificering af offentlig vej	13.12.2023
Vejdirektoratet · Vejledning om procedure og hensyn ved nedklassificering af offentlig vej til privat vej	23.06.2023
Vejdirektoratet · Nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej på trods af tinglyst deklaration	06.03.2023
Vejdirektoratet · Kommunes nedklassificering af vej fra offentlig til privat fællesvej var lovlig trods økonomiske motiver	21.02.2023
Vejdirektoratet · Konsekvenser af klagesag for 6-års frist ved nedklassificering af kommunevej	01.03.2021

Grænsen mellem formel nedklassificering og administrativ berigtigelse af vejstatus

Et af de mest praktisk vigtige – og mest oversete – spørgsmål er, hvornår en kommune overhovedet **skal** køre §§ 124-126-proceduren. Svaret afhænger af, om vejen retligt **er** en offentlig vej.

Vejdirektoratet fastlægger statuskriteriet ensartet, senest i [24-04283](#): en vej er offentlig, hvis den enten var optaget i vejregistret før 1. april 1972 efter den tidligere vejbestyrelseslov, eller senere er optaget som offentlig vej ved en formel beslutning efter [Vejloven § 15](#). Fortegnelsen efter [Vejloven § 17](#) er en **ordensforskrift**, ikke en gyldighedsbetingelse.

Deraf følger to spor, som Vejdirektoratet holder skarpt adskilt:

Situation	Hvad kræves	Kan det påklages?
Vejen er lovligt optaget som offentlig vej	Fuld § 124/§ 125-procedure: 4-6-årsfrist, offentliggørelse, partshøring, tilstandsrapport, tinglysning	Ja – afgørelsen kan påklages efter § 132, stk. 1
Vejen er aldrig lovligt optaget som offentlig – registreringen beror på en administrativ fejl	Ingen nedklassificeringsprocedure; kommunen kan berigtige registeret	Nej – en konstaterende retsakt er ikke en afgørelse

Det klassiske eksempel er [19-12817](#) (Ternevej i Assens), hvor en vej i 2010 ved en administrativ fejl var registreret som offentlig i CVF-registret uden en gyldig kommunalbestyrelsesbeslutning:

»En administrativ fejl, hvor en vej er blevet registreret som offentlig i Den Centrale Vej- og Stifortegnelse (CVF) uden en underliggende politisk beslutning, ændrer ikke vejens reelle status. Kommunen kan derfor korrigere fejlen og meddele grundejerne, at vejen fortsat er en privat fællesvej.«

Spejlbilledet står i [24-04283](#): »Hvis et areal reelt har status som offentlig vej, skal kommunen følge den formelle procedure i [Lov om offentlige veje m.v. §§ 124-126](#) for at nedklassificere den.« Betingelserne er behandlet samlet i Vejdirektoratets generelle udtalelse [23-16198](#).

Afgørelsesbegrebet er nøglen – og en tæt vagtpost ved Vejdirektoratets dør. En kommunes tilkendegivelse af, hvilken status en vej *antages* at have, er en **konstaterende retsakt**, ikke en afgørelse. [EMN-2025-11901](#) opstiller de fire kumulative kriterier for afgørelsesbegrebet og konkluderer:

»En vejmyndigheds udtalelse, om hvilken vejstatus en konkret vej vurderes at have, udgør efter Vejdirektoratets vurdering ikke en forvaltningsretlig afgørelse. En sådan udtalelse er ikke en beslutning, hvor kommunen ensidigt og med bindende virkning for en bestemt person eller en afgrænset kreds af personer fastsætter, hvad der er eller skal være ret i det konkrete tilfælde.«

Det samme resultat i en lang, ubrudt række: [20-06528](#) (Rudersdal, rettelse i CVF), [20-13667](#) (Elmekrogen i Gribskov), [24-03984](#) (Helsingør), [EMN-2024-614104](#) og [EMN-2026-05385](#). Og i [18-11181](#) afviste direktoratet at vurdere Gyvelvejs status overhovedet, fordi kommunen ikke havde truffet nogen formel afgørelse.

Tre præciseringer skærer klart igennem:

1. **Kommunens egen etikettering er uden betydning.** At kommunen kalder brevet en »afgørelse« og vedlægger klagevejledning, ændrer ikke retsaktens karakter – [20-13667](#) og [EMN-2025-11901](#).
- 2.

Klageadgangen kommer senere. Først når kommunen træffer en konkret afgørelse *på grundlag af* statussen – typisk et påbud om istandsættelse efter [Privatvejsloven § 44](#) – kan der klages, og Vejdirektoratet kan da tage stilling til vejens retlige status som en del af sagens retlige grundlag (20-13667).

3. **Sidste ord ligger hos domstolene.** Både [19-12817](#), [20-06528](#) og [24-04283](#) slutter samme sted: »Ved fortsat uenighed mellem kommune og grundejere er det domstolene, der har den endelige kompetence til at fastslå en vejs status.« Grænsen mellem en lovlig berigtigelse og en ulovlig omgåelse af § 124-proceduren afgøres altså i sidste instans ikke af Vejdirektoratet.

Denne oversigt behandler ikke vejens matrikulære afgrænsning og hævding – se [vejret-og-vejskel](#).

LOV	Privatvejsloven § 10	Privatvejsloven § 44	Vejloven § 15	Vejloven § 17
	Vejloven § 124	Vejloven § 132, stk. 1		
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser klage over registrering af privat fællesvej – kommunens konstatering af vejstatus er ikke en forvaltningsretlig afgørelse			12.03.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunes udtalelse om vejstatus: Ikke en formel afgørelse			21.03.2025
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage: Kommunal registrering af vejstatus er ikke en formel afgørelse			16.10.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage: Kommunes brev om vejstatus var ikke en formel afgørelse			27.03.2024
	Vejdirektoratet · Procedure og Betingelser for Nedklassificering af Offentlig Vej			12.03.2024
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratets Udtalelse om Betingelser for Kommunal Nedklassificering af Offentlig Vej			28.11.2023
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet Afviser Klage: Kommunes Meddelelse om Vejstatus er Ikke en Påklagelig Afgørelse			15.12.2020
	Vejdirektoratet · Rettelse af vejstatus i register er ikke en påklagelig afgørelse			23.06.2020
	Vejdirektoratet · Fejlagtig registrering af privat vej som offentlig: Betingelser for ændring af vejstatus			10.10.2019
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser at vurdere vejstatus uden en formel kommunal afgørelse			11.09.2019

§ 8 Fuld nedlæggelse: § 124, stk. 2 og 7, taksationsmyndighederne og den frie rådighed efter § 127

Skal vejarealet helt udgå som færdselsareal, forskydes tyngden fra tilstandsrapporten til **adgangsgarantien** i [§ 124, stk. 2](#):

»Vejen skal opretholdes helt eller delvis som vej, hvis den efter matrikelkort er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af ejendommens lodder og der ikke samtidig etableres anden vejadgang. Vejen skal endvidere helt eller delvis opretholdes som vej, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at vejen er vigtig for en ejendom.«

Bestemmelsen udløser en obligatorisk mindst 8-ugers frist efter [§ 124, stk. 7](#) til at fremsætte krav om opretholdelse – og afviser kommunalbestyrelsen kravet, kan grundejeren **kræve**, at vejmyndigheden indbringer afgørelsen for taksationsmyndighederne efter [§§ 105-106](#) inden 4 uger. Forarbejderne til § 124 noterer, at fristen for indbringelse blev **forkortet fra 8 til 4 uger** ved 2014-loven.

Retsvirkningerne ved fuld nedlæggelse er gennemgået samlet i [EMN-2024-620744](#), hvor en kommune ville nedlægge en offentlig vej på landet, der kun betjente én ejendom:

Spørgsmål	Vejdirektoratets udtalelse

Hjemmel og kompetence. Vejdirektoratet træffer afgørelse på transportministerens vegne efter [Vejloven § 132, stk. 1](#), jf. den til enhver tid gældende bekendtgørelse om Vejdirektoratets opgaver og beføjelser – senest bekendtgørelse nr. 845 af 25. juni 2025.

Klageberettigelse. Vejlovgivningen definerer ikke kredsen; Vejdirektoratet anvender den almindelige forvaltningsretlige norm om **væsentlig og individuel interesse**. Tærsklen er reel. I [23-13652](#) klagede en grundejerforening over Rudersdal Kommunes nedlæggelse af et offentligt vejareal ved Sjælsøhallen, som skulle tillægges en ejendom til et børnehus. Foreningen frygtede, at lastbiler ikke længere kunne vende. Vejdirektoratet afviste: medlemmerne var ganske vist mere berørt end den brede offentlighed, men interessen var ikke tilstrækkelig intens eller anderledes. To præciseringer:

- At kommunen har givet klagevejledning, gør ikke modtageren klageberettiget.
- At kommunen frivilligt har partshørt en part, den ikke var forpligtet til at høre efter [Forvaltningsloven § 19](#), gør heller ikke.

Klagefristen – 4 uger, håndhævet strengt. Efter [§ 132, stk. 3](#) er fristen 4 uger fra meddelelsen (for beslutninger, der skal offentliggøres: fra offentliggørelsen), og modtagelsesdagen tælles ikke med. Praksis er kompromisløs:

Sag	Fristens udløb	Klage modtaget	Resultat
24-02226	31. januar 2024	1. februar 2024	Afvist
24-02564	31. januar 2024	8. februar 2024	Afvist
EMN-2025-44559	31. oktober 2025	2. november 2025	Afvist

[24-02226](#) er den mest lærerige om **bevisbyrden**: klageren påberåbte sig en serverfejl på Borger.dk.

Vejdirektoratet afviste, fordi den fremlagte dokumentation (skærmpoint og e-mails) alene viste aktivitet den 1. februar – altså **efter** fristens udløb. Direktoratet bemærkede, at klagen kunne være indsendt med almindelig post eller direkte e-mail, hvis den digitale formular fejlede, og at det forventes, at borgere sætter sig ind i gængse regler for fristberegning. Det er altså **klageren, der skal dokumentere rettidige indsendelsesforsøg** – ikke myndigheden, der skal modbevise dem. Vejdirektoratet kan efter [§ 132, stk. 3](#), se bort fra en overskridelse, »når der er særlig grund dertil« og efter indhentet erklæring fra vejmyndigheden – men gør det ikke i denne sagstype.

Opsættende virkning. [§ 132, stk. 4](#) fastslår, at klage ikke har opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet. Forarbejderne til [§ 125](#) er utvetydige om, hvorfor: den tidligere regel om, at klage over en nedklassificering *automatisk* havde opsættende virkning, blev **bevidst ophævet** ved 2014-loven, fordi der ikke blev vurderet at være et retssikkerhedsmæssigt behov for at fastholde den. Forarbejderne opstiller tærsklen: »der [skal] som udgangspunkt være tale om uerstattelige eller uoprettelige tab, før der meddeles opsættende virkning«. En beslægtet, men principiel afgrænsning findes i [EMN-2025-40041](#): opsættende virkning giver ingen mening ved klage over et **afslag**, fordi klageren ikke har eller får nogen ret at suspendere.

Genoptagelse. Vejloven indeholder ingen regler; Vejdirektoratet anvender de uskrevne forvaltningsretlige principper. Efter [EMN-2024-02142](#) kræves nye, væsentlige faktiske oplysninger, der sandsynligvis ville have ført til et andet resultat; væsentlige nye retlige forhold med tilbagevirkende kraft; eller ikke-uvæsentlige sagsbehandlingsfejl.

Afgørelsen er bindende, men kan prøves. Vejdirektoratets afgørelse er en bindende forvaltningsafgørelse – direktoratet opretholder, ophæver eller hjemviser. Efter [§ 132, stk. 5](#) kan afgørelsen ikke indbringes for

domstolene, før klageadgangen er udnyttet, og **søgsmål skal anlægges inden 6 måneder** efter, at afgørelsen er meddelt. Denne vejledning gives i praktisk talt alle afgørelserne på området.

2025-reformen berører ikke klageadgangen her. Ved [lov nr. 753 af 20. juni 2025](#) blev der pr. 1. juli 2025 indsat et nyt § 132, stk. 2, der **afskærer** klageadgang for kommunalbestyrelsens afgørelser efter §§ 50, stk. 2 og 5, 80, stk. 1, 81, stk. 1, 81 a, 82, 86, stk. 1, og 87, stk. 1 – dvs. afgørelser om brug af og råden over vejarealet. Afgørelser efter §§ 15 og 124-128 om nedklassificering og nedlæggelse er **ikke** omfattet, og klageadgangen til Vejdirektoratet er dermed uændret på dette område. De hidtidige stk. 2-9 er samtidig rykket til stk. 3-10, så den 4-ugers klagefrist nu findes i § 132, stk. 4 – se allerede [EMN-2025-44559](#), der anvender den nye nummerering.

LOV	Forvaltningsloven § 19	Vejloven § 132	
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Afvisning af for sen klage over kommunal afgørelse om nedklassificering af A-vej og B-vej		13.11.2025
	Vejdirektoratet · Afslag på opsættende virkning ved klage over kommunalt afslag på nedlæggelse af privat fællesvej		27.10.2025
	Vejdirektoratet · Afslag på genoptagelse af sag om nedklassificering af offentlig vej		30.08.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over vejnedklassificering på grund af overskredet klagefrist		26.03.2024
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser for sen klage over nedklassificering af vej i Aarhus Kommune		20.02.2024
	Vejdirektoratet · Grundejerforening anset for ikke-klageberettiget i sag om nedlæggelse af offentligt vejareal		27.09.2023

§ 10 Sammenhæng med domstolspraksis

Området er kendetegnet ved, at **domstolene har det sidste ord om vejens status, mens Vejdirektoratet har det næstsidste om afgørelsens lovlighed** – og ved at der er påfaldende få offentliggjorte domme om selve § 15/§ 124-beslutningen. Alle Vejdirektoratets afgørelser i Aarhus-serien er ledsaget af søgsmålsvejledning efter [§ 132, stk. 5](#), men ingen af sagerne ses at være ført videre til dom. Højesteret har således endnu ikke prøvet lovligheden af en kommunal nedklassificering efter vejlovens § 15.

Alligevel trækker domstolene tre skarpe linjer, som Vejdirektoratets praksis hviler på:

1. Nedlæggelse er erstatningsfri regulering – ikke ekspropriation. I [100/2016](#) prøvede Højesteret Esbjerg Kommunes og **Vejdirektoratets egen** afgørelse om nedlæggelse af en privat fællesvej, hvor appellantenten havde vundet hævde på færdselsret. Sagen angik privatvejsloven, men princippet rækker videre:

»Højesteret finder, at en vejmyndigheds skønsmæssige afgørelse om at nedlægge en privat fællesvej ikke udgør ekspropriation, hvis privatvejslovens betingelser er opfyldt, idet nedlæggelse af den private fællesvej da ikke vil gå ud over, hvad man må tåle som erstatningsfri regulering.«

Højesteret fastslog samtidig, at færdselsretten **ophører**, når vejen nedlægges, og at taksationsmyndighedernes afgørelse om vejens (manglende) væsentlige betydning kunne lægges til grund. Dommen er den principielle rygdækning for, at grundejere ved en nedklassificering efter vejlovens § 124 ikke kan kræve erstatning, blot fordi vedligeholdelsesbyrden flyttes – sådan som forarbejderne og [vejledningen](#) forudsætter, og sådan som Vejdirektoratet anvendte det i [22-16566](#).

2. Nedlæggelsesreglerne rækker analogt til delvis indskrænkning. Højesterets dom [UfR 1984.972H](#) – som Vejdirektoratet påberåber sig i [23-12721](#) – fastslår, at vejlovens nedlæggelsesregler direkte kun gælder ved

hele Aarhus-serien – [22-16054](#), [22-16566](#), [22-17639](#), [22-17889](#), [EMN-2024-624680](#), [EMN-2025-07471](#) og [EMN-2025-46887](#) – findes ikke ét eksempel på, at indsigelsen har ført til ophævelse.

2. Angreb på den trafikale vurdering og på tilstandsrapportens tal rammer ved siden af. Begge dele er skøn, som Vejdirektoratet efter [§ 132, stk. 1](#) ikke kan efterprøve. En privat sagkyndig modrapport ændrer intet, jf. [EMN-2025-07009](#). Klageren skal i stedet ramme **rammerne**: er der overhovedet en trafikal vurdering? Er rapporten udarbejdet på formularen, aktuel og på et sagligt grundlag?

3. Proceduren er derimod fuldt prøvet – og fejl koster. [21-07228](#) og [EMN-2025-44553](#) viser, at manglende partshøring og tilsidesat undersøgelsesprincip fører til ophævelse og hjemvisning. Det er her, klagerens realistiske chance ligger.

4. Kend forskel på 25 % og 50 %. Vejledningens norm er en restlevetid på **en fjerdedel** af elementets tekniske levetid. De 50 % er Aarhus Kommunes eget, skærpede krav – ikke et lovkrav. En vej med 30 % restlevetid opfylder normen, selv om den ville falde igennem Aarhus-kriteriet. Sondringen står eksplicit i [22-16056](#).

5. Nedlæggelse er ikke nedklassificering. Skal arealet helt udgå som vej, gælder hverken 4-6-årsfristen eller tilstandsrapporten – men [§ 124, stk. 2, 6 og 7](#), gælder ubetinget, jf. [23-08486](#). Og grundejerens stærkeste kort er da ikke klagen til Vejdirektoratet, men kravet efter [§ 124, stk. 7](#), om at få vigtighedsspørgsmålet indbragt for taksationsmyndighederne inden 4 uger, jf. [EMN-2024-620744](#).

6. Er der overhovedet en afgørelse? Et brev fra kommunen om, at »vejen er en privat fællesvej«, er en konstatering, ikke en afgørelse – uanset overskrift og vedlagt klagevejledning. Klagen afvises, jf. [20-06528](#), [24-03984](#) og [EMN-2026-05385](#). Vil man have status prøvet, skal man enten afvente en konkret afgørelse (fx et istandsættelsespåbud efter [Privatvejsloven § 44](#)) – eller gå direkte til domstolene.

7. Fristerne er ufravigelige i praksis. 4 uger til at klage ([§ 132, stk. 3](#), fra 1. juli 2025 stk. 4), 4 uger til at kræve taksationsindbringelse ([§ 124, stk. 7](#)), 6 måneder til søgsmål ([§ 132, stk. 5](#)). Klage har ikke opsættende virkning, og forarbejderne til [§ 125](#) sætter barren ved »uerstattelige eller uoprettelige tab«. En dags overskridelse er nok – også når Borger.dk fejler, medmindre rettidige forsøg kan dokumenteres, jf. [24-02226](#).

Samlet tegner praksis et billede af en klagemyndighed, der er **streng med formen og tilbageholdende med indholdet**. Det giver kommunerne betydelig handlefrihed i den trafikale planlægning – og henviser reelt grundejerne til to spor: taksationsmyndighederne, hvis vejen er vigtig for ejendommen, og domstolene, hvis uenigheden angår vejens retlige status eller udstrækning.

LOV	Privatvejsloven § 44	Vejloven § 15	Vejloven § 124	Vejloven § 125	Vejloven § 132
PRAKSIS	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser klage over registrering af privat fællesvej – kommunens konstatering af vejstatus er ikke en forvaltningsretlig afgørelse				12.03.2026
	Vejdirektoratet · Stadfæstelse af nedklassificering fra kommunevej til privat fællesvej i landzone				09.01.2026
	Vejdirektoratet · Nedklassificering af kommunevej godkendt trods klage over vejens tilstand				02.06.2025
	Vejdirektoratet · Kommunes afgørelse om nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej opretholdt				20.05.2025
	Vejdirektoratet · Nedklassificering af kommunevej til privat fællesvej var lovlig trods klagepunkter				27.02.2025
	Vejdirektoratet · Procedure og Retsvirkninger ved Nedlæggelse af Offentlig Vej på Landet				20.11.2024
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage: Kommunes brev om vejstatus var ikke en formel afgørelse				27.03.2024
	Vejdirektoratet · Vejdirektoratet afviser for sen klage over nedklassificering af vej i Aarhus Kommune				20.02.2024
	Vejdirektoratet · Vejledning om procedure og hensyn ved nedklassificering af offentlig vej til privat vej				23.06.2023

Vejdirektoratet · Godkendelse af Nedklassificering af Offentlig Vej: Økonomiske Hensyn og Lighedsprincippet	23.03.2023
Vejdirektoratet · Nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej var lovlig	22.02.2023
Vejdirektoratet · Kommunes nedklassificering af vej fra offentlig til privat fællesvej var lovlig trods økonomiske motiver	21.02.2023
Vejdirektoratet · Afgørelse om nedklassificering af Bygmarken fra offentlig vej til privat fællesvej i Aarhus Kommune	21.02.2023
Vejdirektoratet · Afvisning af Klage over Nedklassificering: Hensyn til Harmonisering af Vejnet Anses for Sagligt	20.02.2023
Vejdirektoratet · Vejdirektoratet ophæver tilladelse til nedlæggelse af vejareal grundet mangelfuld sagsoplysning og manglende partshøring	30.08.2021
Vejdirektoratet · Rettelse af vejstatus i register er ikke en påklagelig afgørelse	23.06.2020

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Privatvejsloven § 44	Vejloven § 3 stk. 1
Vejloven § 15	Vejloven § 124
Vejloven § 125	Vejloven § 127
Vejloven § 132	

MATERIALE Citerede afgørelser

49 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

15.01.2021	Højesterets afklaring af vedligeholdelsespligt og begrebet 'vejret' på private fællesveje	bs-13147-2020-hjr
31.03.2017	Nedlæggelse af privat fællesvej og spørgsmålet om ekspropriation vs. erstatningsfri regulering	100-2016

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

1

23.03.2022	Strid om udvidelse af ibrugtaget areal på privat fællesvej i Aarhus	3890-4698
------------	---	-----------

VEJDIREKTORATET · NÆVN / KLAGEINSTANS

46

12.03.2026	Vejdirektoratet afviser klage over registrering af privat fællesvej – kommunens konstatering af vejstatus er ikke en forvaltningsretlig afgørelse	emn_2026_05385
09.01.2026	Stadfæstelse af nedklassificering fra kommunevej til privat fællesvej i landzone	emn_2025_46887
02.12.2025	Klage over lovligheden af nedklassificering af kommunevej og tildeling af vejret til tilgrænsende ejendom	emn_2025_44547
13.11.2025	Afvisning af for sen klage over kommunal afgørelse om nedklassificering af A-vej og B-vej	emn_2025_44559
27.10.2025	Afslag på opsættende virkning ved klage over kommunalt afslag på nedlæggelse af privat fællesvej	emn_2025_40041

02.06.2025	Nedklassificering af kommunevej godkendt trods klage over vejens tilstand	emn_2025_07009
02.06.2025	Nedklassificering af Offentlig Vej: Vejdirektoratet Opretholder Kommunes Afgørelse Trods Klage over Tilstandsrapport	emn_2025_07087
26.05.2025	Afslag på opklassificering af privat fællesvej i sommerhusområde: Vurdering af lokaltrafik	emn_2025_12079
20.05.2025	Kommunes afgørelse om nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej opretholdt	emn_2025_07471
21.03.2025	Afvisning af klage over kommunes udtalelse om vejstatus: Ikke en formel afgørelse	emn_2025_11901
05.03.2025	Kommunes afslag på opklassificering af privat fællesvej stadfæstet trods sagsbehandlingsfejl	emn_2024_622538
27.02.2025	Nedklassificering af kommunevej til privat fællesvej var lovlig trods klagepunkter	emn_2024_624680
20.11.2024	Procedure og Retsvirkninger ved Nedlæggelse af Offentlig Vej på Landet	emn_2024_620744
16.10.2024	Afvisning af klage: Kommunal registrering af vejstatus er ikke en formel afgørelse	emn_2024_614104
30.08.2024	Afslag på genoptagelse af sag om nedklassificering af offentlig vej	emn_2024_02142
16.04.2024	Stadfæstelse af Aarhus Kommunes nedklassificering af S-vej til privat fællesvej	24_01763
27.03.2024	Afvisning af klage: Kommunes brev om vejstatus var ikke en formel afgørelse	24_03984
26.03.2024	Afvisning af klage over vejnedklassificering på grund af overskredet klagefrist	24_02564
18.03.2024	Klage over nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej afvist – Fremtidig trafikudvikling ikke afgørende	23_16888
12.03.2024	Procedure og Betingelser for Nedklassificering af Offentlig Vej	24_04283
20.02.2024	Vejdirektoratet afviser for sen klage over nedklassificering af vej i Aarhus Kommune	24_02226
07.02.2024	Nedklassificering af vej med cykeltrafik til privat fællesvej var lovlig	23_15243
13.12.2023	Tildeling af vejret til anden privat fællesvej ved nedklassificering af offentlig vej	23_16886
28.11.2023	Vejdirektoratets Udtalelse om Betingelser for Kommunal Nedklassificering af Offentlig Vej	23_16198
27.09.2023	Grundejerforening anset for ikke-klageberettiget i sag om nedlæggelse af offentligt vejareal	23_13652
12.09.2023	Salg af grønne arealer ved offentlig vej kræver analog anvendelse af nedlæggelsesregler	23_12721
23.06.2023	Vejledning om procedure og hensyn ved nedklassificering af offentlig vej til privat vej	23_08486
11.04.2023	Vejdirektoratets stadfæstelse af Aarhus Kommunes nedklassificering af Agernvej og Vilhelmsborgvænget	22_18442
23.03.2023	Godkendelse af Nedklassificering af Offentlig Vej: Økonomiske Hensyn og Lighedsprincippet	22_17889
07.03.2023	Godkendelse af Kommunes Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej	22_16198

06.03.2023	Nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej på trods af tinglyst deklaration	22_17559
27.02.2023	Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej: Vejdirektoratet Opretholder Kommunens Afgørelse	22_16580
22.02.2023	Nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej var lovlig	22_16054
22.02.2023	Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej Godkendt trods Klager over Økonomiske Motiver og Sagsbehandling	22_16579
22.02.2023	Nedklassificering af Offentlig Vej til Privat Fællesvej: Vejdirektoratet Opretholder Aarhus Kommunes Afgørelse	22_16879
21.02.2023	Afgørelse om nedklassificering af Bygmarken fra offentlig vej til privat fællesvej i Aarhus Kommune	22_16056
21.02.2023	Kommunes nedklassificering af vej fra offentlig til privat fællesvej var lovlig trods økonomiske motiver	22_16566
20.02.2023	Opretholdelse af kommunes afgørelse om nedklassificering af offentlig vej til privat fællesvej	22_17214
20.02.2023	Afvisning af Klage over Nedklassificering: Hensyn til Harmonisering af Vejnet Anses for Sagligt	22_17639
30.08.2021	Vejdirektoratet ophæver tilladelse til nedlæggelse af vejareal grundet mangelfuld sagsoplysning og manglende partshøring	21_07228
01.03.2021	Konsekvenser af klagesag for 6-års frist ved nedklassificering af kommunevej	21_02325
15.12.2020	Vejdirektoratet Afviser Klage: Kommunes Meddelelse om Vejstatus er Ikke en Påklagelig Afgørelse	20_13667
29.10.2020	Kommunes opklassificering af privat fællesvej til offentlig vej på grund af trafikale hensyn blev opretholdt	20_12215
23.06.2020	Rettelse af vejstatus i register er ikke en påklagelig afgørelse	20_06528
10.10.2019	Fejlagtig registrering af privat vej som offentlig: Betingelser for ændring af vejstatus	19_12817
11.09.2019	Vejdirektoratet afviser at vurdere vejstatus uden en formel kommunal afgørelse	18_11181